

BLENDOW

LEXNOVA

LEXNOVA NYHETER

Nej till avdrag för kontorsutrustning till anställda vid hemarbete

Publicerad

09 MAY 2023

Skatterättsnämnden säger nej till avdrag på Ericssons inköp av kontorsutrustning som placerats i de anställdas stadigvarande bostad med anledning av det ökade hemarbetet.

Eftersom en stor del av arbetet på Ericsson utförs digitalt och oberoende av plats har bolaget påbörjat ett omställningsarbete och beaktat bland annat de krav som ställs på de anställdas arbetsmiljö enligt arbetsmiljölagen. En del i detta arbete är att kunna erbjuda sina anställda bra förutsättningar att utföra sina arbetsuppgifter samt att fullgöra sina åtaganden mot bolaget vid hemarbete. Ericsson har därför tagit fram ett erbjudande där anställda för bolagets räkning gör inköp av viss utvald kontorsutrustning för placering i den anställdes hem.

Erbjudandet avser kontorsanställda som har sådana arbetsuppgifter som kan utföras hemifrån och innebär att den anställda kan göra ett inköp av skrivbord och skrivbordslampa för bolagets räkning. Innan den anställda gör sin beställning av angiven kontorsutrustning krävs att den anställda får ett godkännande av sin chef.

Vid betalning av inköpet ska den anställda uppge sitt eget namn och adress. Det är den anställda som är betalningsskyldig och som ansvarar för att betalning sker i tid till leverantören. För att bolaget ska stå kostnaden för inköpet krävs att Ericssons namn anges, antingen under c/o eller under kommentarsfält med texten att beställningen avser inköp av kontorsutrustning för bolagets räkning. Den anställda kompenseras därefter av Ericsson.

Bolaget för ett register över vilka inköp som har godkänts och vilken kontorsutrustning som finns utplacerad hos vilken anställd. Skulle en anställning upphöra kan den anställda antingen köpa utrustningen till marknadspris eller lämna tillbaka kontorsutrustningen.

Bolaget ansökte om förhandsbesked med frågan om avdragsrätt föreligger enligt 8 kap. 3 § mervärdesskattelagen (1994:200), ML, för den ingående skatten hänförlig till kostnaderna för inköp av

kontorsutrustning i enlighet med erbjudandet.

Skatterättsnämnden fann att det inte var bolaget utan de anställda som förvärvade kontorsutrustningen varför avdrag för ingående skatt inte kunde medges (förhandsbesked meddelat den 8 juli 2021, dnr 2-21/I).

Sedan Ericsson överklagat förhandsbeskedet förklarade [Högsta förvaltningsdomstolen i dom 4525-21](#) att bolaget låtit de anställda förvärva kontorsutrustningen för dess räkning och att förvärvet därmed skett i bolagets verksamhet i den mening som avses i 8 kap. 3 § första stycket ML.

Högsta förvaltningsdomstolen uttalade vidare att för att avdrag för den ingående skatten ska medges också krävs att avdragsförbudet i 8 kap. 9 § första stycket 1 ML inte är tillämpligt samt visade målet åter till Skatterättsnämnden för prövning av denna fråga.

Skatterättsnämnden ska pröva om avdragsförbudet i 8 kap. 9 § första stycket 1 ML är tillämpligt vilket innebär att ingående skatt som hänförs till stadigvarande bostad inte får dras av. Enligt 8 kap. 3 § första stycket ML får den som bedriver en verksamhet som medför skattskyldighet göra avdrag för den ingående skatt som hänförs till förvärv eller import i verksamheten. I 8 kap. 9 § första stycket 1 ML begränsas avdragsrätten enligt huvudregeln i 8 kap. 3 § ML på så sätt att avdrag inte får göras för sådan ingående skatt som hänförs till stadigvarande bostad med vissa här inte aktuella undantag.

Mervärdesskattedirektivet (2006/112/EG) innehåller inte någon direkt motsvarighet till bestämmelsen i 8 kap. 9 § 1 ML utan avdragsförbudet vilar på den s.k. standstill-klausulen i artikel 176.

Nämnden konstaterar att den aktuella kontorsutrustningen är förvärvad i bolagets verksamhet och avsedd att användas i bolagets verksamhet av bolagets anställda i deras hem. De situationer som behandlades i bland annat HFD:s rättsfall RÅ 2003 ref. 100 I och II och HFD 2021 ref. 4 skiljer sig från den situation som nu ska bedömas. I detta fall rör det sig varken om kostnader avseende något visst utrymme eller om kostnader som motiveras av en byggnads funktionssätt, utan fråga är om kostnader för kontorsmöbler som placeras i den anställdes hem.

De anställdas bostäder är inrättade som stadigvarande bostäder i den mening som avses i 8 kap. 9 § första stycket 1 ML och behåller enligt Skatterättsnämndens mening karaktären av stadigvarande bostad även när den anställda utför arbete för arbetsgivarens mervärdesskattepliktiga verksamhet i hemmet.

Kontorsmöblerna kan användas för såväl Bolagets ekonomiska verksamhet som för de anställdas privata bruk. Mot bakgrund av att avdragsförbudet är en schablonregel som även träffar ingående skatt avseende inventarier som hänförs till bostaden, anser Skatterättsnämnden att bestämmelsen i 8 kap. 9 § första stycket 1 ML är tillämplig. Därmed har bolaget inte rätt till avdrag för den ingående skatt som hänförs till dess förvärv av kontorsutrustning.

Två ledamöter är skiljaktiga.

Mikael Kindbom

Instans: Övriga instanser

Rättsområden: [Inkomstskatt - företag](#), [Övrig arbetsrätt](#)

LEXNOVA NYHETER

Juridisk nyhetsbevakning och rättsdatabas

Blendow Lexnova är Sveriges mest omfattande juridiska nyhetstjänst. Vår bevakning innefattar rättsfall, lagstiftning och förarbeten inom samtliga rättsområden. Genom skräddarsydda bevakningsprofiler säkerställer du kontinuerlig uppdatering av rätt information och slipper nyhetsflöden som inte berör dig.

Läs mer på lexnova.se/nyheter